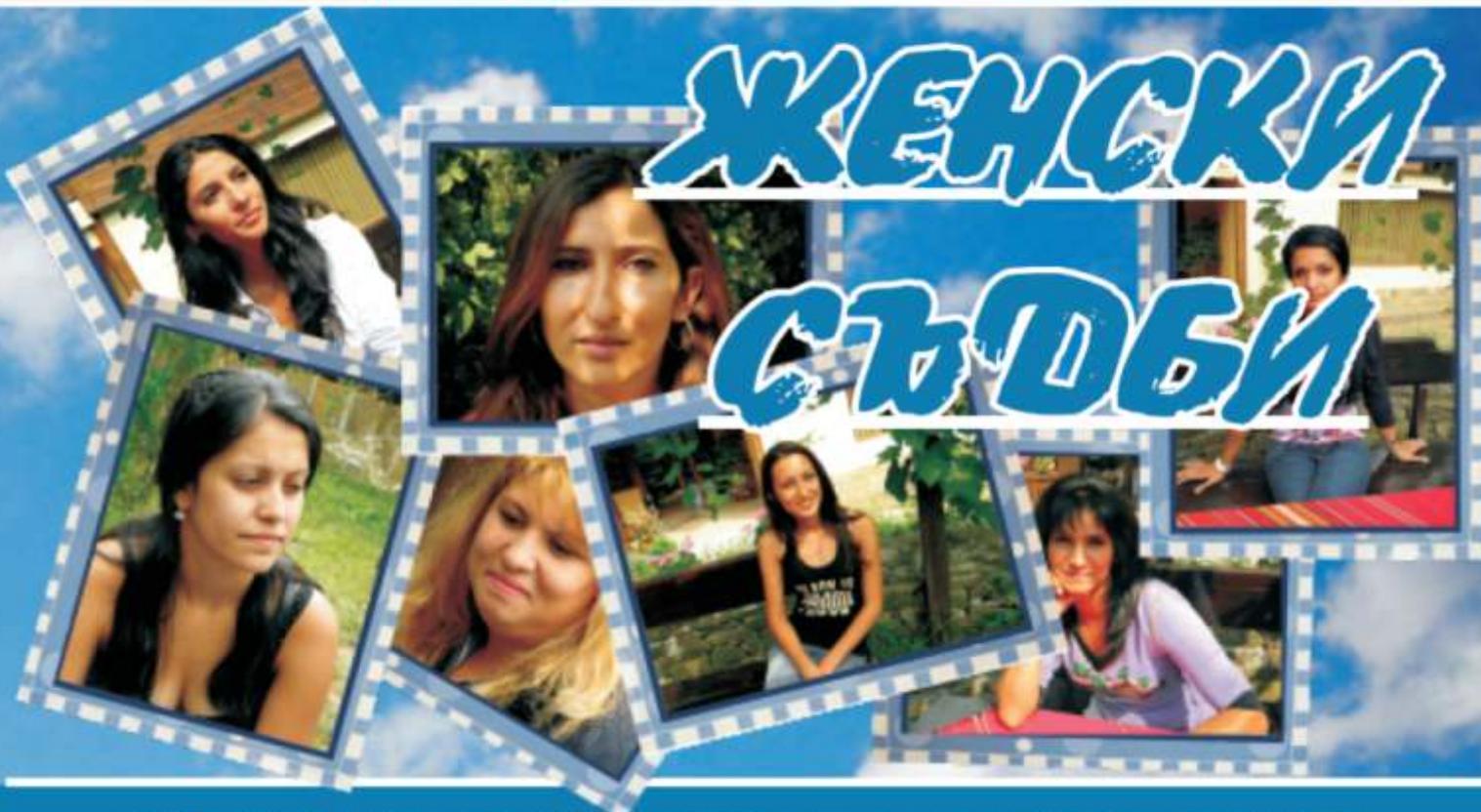

ЖЕНСКИ СТЪДОВИ

НЯКОЛКО ОБИКНОВЕНИ ИСТОРИИ НА НЕОБИКНОВЕНИ РОМСКИ ЖЕНИ, РАЗКАЗИ ЗА ТЕХНИТЕ БИТКИ И ПОБЕДИ, ЗА СЪЛЗИТЕ И ЗА РАДОСТНИТЕ МИГОВЕ

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Казвам се Марияна Рангелова Рангелова и съм ромка. Аз съм на 22 години. Омъжих се на 19. Избрах да не се омъжа по-рано, защото приоритет за мен и семейството ми беше да продължа да уча и да завърша средното си образование. Завърших с пълно отличие в Професионална гимназия по селско стопанство в гр. Куклен с квалификационна степен „Икономист“, „Счетоводител“ и „Аграрен икономист“, което ми дава възможност да продължа във висше учебно заведение, което е и моята мечта. Съпругът ми, който е завършил средно образование, също ме подкрепя в това мое начинание. С моите действия искам да мотивирам ромските момичета да учат и завършват не

само основно, но поне средно образование. Имам дъщеря на 2 години. Аз съм против ранните бракове поради следните причини:

- Ранното раждане може да увреди здравето на жената;
- Твърде младите майки не могат да са пълноценни родители за децата си;
- Жените без образование и квалификация не могат да се реализират успешно на трудовия пазар.

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Казвам се Златка Йорданова Йорданова и съм ромка. Сега съм на 32 години. Омъжих се на 15. Един ден настоящата ми свекърва, която е от гр. Куклен, отиде при майка ми да ме иска за снаха. Родителите ми се съгласиха, защото момчето е от добро семейство, заможни са и са от нашия град. Направихме годеж, след това и сватба. Не можах да се прогивопоставя на това тяхно решение, защото при ромите е прието децата да се подчиняват на родителите си. Въпреки, че се омъжих рано, аз винаги съм търсила начини да се развивам като личност. Затова през 2000 година записах курс за шивачки по програма на Европейския съюз. Професията на шивачка много ми харесва и след завършването на курса започнах работа в завод „Брилянт” в гр. Пловдив, като и до момента работя там. Затова мисля, че съм една успяла ромска жена, тъй като успях да изградя дом и отглеждам две деца, на които ще дам възможност да продължат образованието си.

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Искам да ви разкажа кратка история за моя живот, за възходите и паденията, за битките и победите и за нещата, които дадоха тласък на промяната в мен, за да бъде това, което съм сега.

Аз съм ромка, казвам се Младенка, на 22 години съм. Родом съм от ромската махала Хумата в град Лом. Завърших основното си образование в ромското училище, още от малка сама изявях желанието да уча и да посещавам училище. Срещнах много ирония, насмешка и подигравки от хората по пътя ми, като говоря за хората от собствения ми квартал. Родителите ми не се интересуваха и не подозираха за моята мечта да стана медицинска сестра.

Завърших основното си образование с отличие и се записах в града, в най-добрата гимназия. От там започна и същинската промяна в мен, зароди

ЖЕНСКИ СЪДБИ

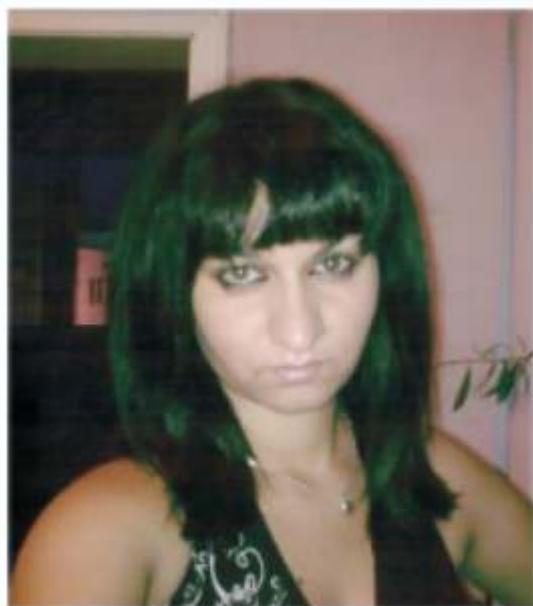
се още по-силно желание да докажа на останалите, че и ромите са умни и интелигентни хора, които не отстъпват по нищо на другите. Всички мои учители и цялото училище знаеха, че съм ромка, но не съм се сблъсквала с дискриминация, получих огромна подкрепа и помощ. През 2006 г. завърших гимназия и исках да продължа образованието си. Спряха ме моите родители, както и липсата на финанси. Както при повечето роми, така и в моето семейство на дневен ред дойде въпросът за женитба и че ми е време да се омъжа, защото ученето било загуба на време и от него смисъл няма.

Две години от живота ми след завършване на гимназия минаха в чужбина – работех там със семейството си и успях да събера определена сума пари. Преди една година най-сетне кандидатствах, приеха ме и вече за втора година съм студентка. Промених мнението на семейството си и сега те се гордеят с това, че уча, подкрепят ме морално и финансово.

Животът ми пое в друга посока. Надявам се да има все повече момичета като мен, които да не позволяват на средата да ги пречупи, а самите те да променят средата. Зная, че една птичка пролет не прави, но така се започва – хубавите неща стават бавно. Всичко е възможно, всичко зависи от самите нас. Моята детска мечта се сбъдна!

Според проучване, проведено от Център
Амалге през 2010 г. средната възраст
за начало на съжителство с партньор за
ромите е 18г. и 6 месеца.

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Аз се казвам Любка, на 16 години съм и в момента съм ученичка в 10 клас.

Една голяма част от ромските момичета не желаят да продължат образованието си, например завършват основно образование и спират да ходят на училище, а други дори не стигат и до там. В много от случаите родителите носят отговорността за това - те се страхуват да пуснат децата си да продължат образованието си в друг град. Аз също съм от ромски произход и амбицията да продължа да уча дойде от моя баща - той е завършил три висши образования и в момента е кмет на селото ни.

Ако не беше положил усилия да се образова, това нямаше как да се случи. По професия той е учител по химия и биология. Аз от малка имам желание да уча и когато порасна да имам хубава работа.

ЖЕНСКИ СЪОБЩИ

Тези, които спират да посещават училище, често се женят много малки - на по 15-16 години, което аз не смятам за правилно. Ранният брак не води до нищо добро. Младите понякога живеят заедно по 3-4 години, след това се развеждат и всички последиствия поемат децата от тази връзка - те израстват при много тежки условия, когато родителите им са разделени. Всяко едно дете е най-щастливо, ако е с двамата си родители. Аз мисля, че ранният брак е голяма грешка. До там води нежеланата бременност, затова трябва да знаем как да водим безопасен полов живот.

Младите момичета като мен трябва да знаят, че по-добре за тях е да завършат образованието си, преди да се обвържат и да родят деца.

Най-значим и ясно изразен фактор за ранното начало на брачния живот се оказва образованието. Колкото е по-високо нивото на образование, толкова по-късно започват брачните и безбрачните партньорства. Например 16г. близо 50% от ромите с начално и по-ниско образование имат партньор, докато при ромите-висшисти този процент се достига едва на 25г.

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Казвам се Мария Радкова Иванова, на 23 години съм от с. Кардам, общ. Попово, обл. Търговище. Аз съм ромка от групата на бакърджиите и в момента съм студентка 4-ти курс в специалност Публична администрация във Великотърновския университет.

Пътят ми до тук беше осеян с много трудности и борби, трябваше да се боря за всяко нещо, което съм получавала досега. Най-голямата ми борба беше за това да продължа да уча.

Като малка аз имах една единствена мечта – да уча. Не желание, не стремеж, а Мечта. Докато за моите съученици в средното училище образованието бе даденост и дори идваха по задължение на училище, защото родителите им го изискват, за мен възможността да съм в клас бе сбъдната мечта.

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Много от моите връстнички отпаднаха от училище още в 5-6 клас. Някои от тях избраха ранния брак пред образованието, сега са омъжени и имат деца, налага им се да заминат на работа в чужбина, за да могат да ги изхранват. Други, които не са се омъжили, по цял ден си седят у дома и нищо не вършат...

Не бих могла дори за миг да си представя себе си на мястото на някое от тези момичета.

Беше много трудно да убедя родителите си да ме пуснат да уча, но сега смело мога да кажа, че успях да оправдая очакванията им и че те се гордеят с мен.

А що се отнася до брака – мисля, че няма човек, който да не иска да има свое семейство, но всичко с времето си. Сега, когато съм на 23 години, вече се чувствам готова за брак и семейство, но разбира се това ще стане, когато завърша образованието си и си осигуря финансова стабилност.

Аз имах една мечта и тя бе да уча. Когато човек мечтае за нещо, трябва да се бори докрай за него и то неминуемо ще се случи.

Щастлива съм, че намерих сили да се боря за моята мечта и съм още по-щастлива, че успях да я осъществя.

Аз избрах образованието пред това да се омъжа рано и се гордея с този си избор.

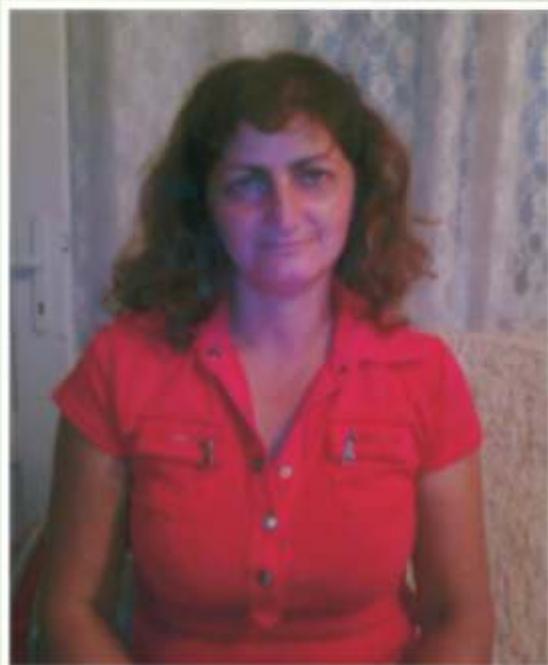
Ако ви е грижа за вашето бъдеще, вслушайте се в моя разказ.

Проект „Превенция на наследствените бракове”

е финансиран от Европейската Комисия по Програма ДАФНЕ III 2007-2013

JLS/2008/DAP3/AG/1298-30-CE-03124780080

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Аз съм Райна, на 38 години. Живея в гр. Костандово, но съм родом от Ракиново. Избрах да се омъжа рано - на 15 години, защото харесах съпруга си и защото тогава не мислех за последствията и за това колко труден ще бъде животът ми.

Мъжът ми и неговото семейство не позволиха да продължа да уча в средно училище, тъй като той отиде войник, а аз трябваше да пазя поведение пред общността. Много исках да се занимавам с мода, но... не се гледа с добро око на омъжени жени, които „скитат“.

Забременях бързо и по време на бременността се включих в курсове за шивачки. Скоро родих първото си момче и когато свърши майчинството ми започнах работа в шивачки цех. Станах една от най-добрите шивачки, имах авторитет пред началниците и колегите си. Работих там в продължение на 17 години.

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Имам три момчета, които са вече женени и имат свои деца. През всичките тези 23 години семеен живот ми беше трудно да се грижа за три деца, за съпруга ми и неговото семейство. Ходех на работа и мислех как да подсурия бъдещето им. Ранният брак е една голяма грешка, защото целият ти живот минава „на бегот” - гледане на деца, мисли за тяхното бъдеще. Твоят личен живот е на заден план, просто загърбваш себе си. При нас ромите преходът от пубертет към младежки години липсва. Точно във времето когато трябва да се развиваме, себеопознаваме и да се подготвим за живота, ние създаваме семейства, но не сме готови за това. Призовавам всички млади момичета да не бързат да се омъжват рано, а да продължат образованието си, за да развият това, което е заложено в тях. Аз можех да стана дизайнер, защото имах талант, но станах просто шивачка.

Съществуват различия между отделните групи в ромската общност. Най-късно влизат в брачни съжителства рударите (румъноезични ромни), а най-рано – групата на миглета (турскоезични ромни), както и някои подгрупи на самоопределящите се като „рома”

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Казвам се Даниела Йорданова, на 19 години съм. Израснах в квартал „Нов Път“ – гр. Видин. Завърших основното си образование в СОУ „Христо Ботев“. След това записах специалност „Предприемачество и бизнес“ в град Брегово. На онзи етап, когато започвах средното си образование, няхах планове да продължавам да уча след това, но след като срещнах мои приятели, които имаха мечти и искаха да се реализират, тогава и аз започнах да мечтая и да искам нещо по-добро за моето бъдеще. Тогава се насочих към икономиката и в тази област искам да се реализирам. Издържах предварителния кандидат-студентски изпит по география с отличен 6. Сега съм първокурсничка в СА „Д. А. Ценов“, гр. Свищов. Все още не зная какви са очакванията ми за студентския живот, предстои ми нещо ново и неизвестно. Но се надявам да срещна много добри хора, да намеря много нови приятели, които да ме тласнат към нови мечти и нови желания.

Смятам, че всеки човек е уникален като личност със собствените си качества. След като се отделих от квартала и продължих средното си образование в друг град, започнах да харесвам различни неща, като например да слушам различна музика, да се обличам в различен стил дрехи.

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Но дори и след като завърша висшето си образование, аз ще си остана ромка и ще съм съпричастна към проблемите на моя етнос. За мен образованието е пътя към изграждането на самата личност. Но всички ние, младите роми, които учим и тези, които са завършили висше образование, трябва да помогнем и на останалите да последват своите мечти.

Повечето ми приятелки са ромски момичета, но имам и много приятели, които не са роми.

За мен любовта е нещо много важно, над всичко стои семейството, но пък след семейството идва и нещо което е неизбежно – човек трябва да работи, да печели, за това трябва да се търсят разумните решения в любовта... Може за в бъдеще и да се оженя, но това не означава, че трябва да остана без образование. Ако едно момче ми поставя ултиматум да спра да се развивам, той няма как да бъде мой приятел.

Според мен човек е винаги свободен, независимо от обстоятелствата, които го заобикалят. Когато човек иска, винаги може да постигне мечтите си. Образованието е инвестиция, която е незаменима.

Нека да покажем на всички, че независимо от това че сме от различен етнически произход, ние сме хора със същите желания и мечти. Когато бях по-малка, често съм се вдъхновявала от момчета и момичета роми, които са завършили висше образование. Към моите връстнички искам да отправя пожелание да не престават да мечтаят. Да останат верни на това, което те искат, на това което са си пожелали.

Проект „Превенция на насилствените бракове”

е финансиран от Европейската Комисия по Програма ДАФНЕ III 2007-2013

JLS/2008/DAP3/AG/1298-30-CE-03124780080

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Казвам се Венета Захариева и съм от Сливен. Избор или съдба? Кое всъщност е истината, дали живота ми се определя от висша сила, дали е съдба, поредица, която аз подреждам...или и двете? Тези екзистенциални въпроси са важни, но нужно ли е човек да се губи в тях. Дали това е случайност или не... аз съм жена. Родена съм такава, за да бъда жена - избор, който аз не съм направила сама и не мога нищо да променя, а и не желая. Щастлива съм да бъда такава, каквато съм, въпреки всичко, въпреки трудностите - да живееш в мъжки свят, където си смятана за слабия пол.

Каква съм всъщност аз? Това не е гатанка нито загадка, с която искам да ви занимавам, а моята лична история. А тя започва така: родена съм преди 48 години в ромското гето в град Сливен.

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Израснах с децата от моята общност, но избрах да бъда различна. Предпочетох да изтърпя обидите на околните и да не се омъжа рано. Аз съм едно от малкото момичета, които успяха да завършат средно образование. Напук на всеобщото неодобрение, напук на стереотипите, аз успях! Успях там, където други се провалиха. Аз избрах моята съдба. Избрах образованието преди брака... и не сгреших. Изтърпях безброй обиди и укори, но животът ме възнагради. Днес имам прекрасно семейство - любящ съпруг, който ме подкрепя във всичко и три деца, които последваха моя пример. Аз проправих път, който те да продължат.

Днес съм горда ромска жена, горда съм с това, което постигнах с цената на много усилия и болка. Промених се, промених и живота на децата си. Дадох всичко от себе си, за да изградя в тях личности, които да не забравят, че са роми, но и да представят добре себе си и общността. И тримата имат добро образование, двама от тях завършиха университет, а сега ще продължат образованието си в чужбина. Самата аз не пропускам възможност да се образовам, участвайки в курсове за преквалификация, въпреки общоприетото схващане че съм „преминала възрастта за училище”. Но аз не се отказвам и не смятам да го правя. Убедена съм, че това е ключът към успеха и промяната.

Не се радвам на внуци и правнуци, както моите връстнички в квартала, а съм щастлива с успехите на моите деца. Промених мисленето си, а с него и съдбата си. Сега помагам на хората от моята общност да прозрат това, което аз вече прозрях.

Проект „Превенция на насилствените бракове”

е финансиран от Европейската Комисия по Програма ДАФНЕ III 2007-2013

JLS/2008/DAP3/AG/1298-30-CE-03124780080

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Казвам се Веселина, на 28 години съм. Омъжих се на 16 години. Аз сама пристанах, защото си мислех, че обичам мъжа си. Това, обаче, се оказа заблуда... Бях омъжена само 25 дни. Не можах да издържа на постоянния тормоз. Свекървата през цялото време ми се караше, още от втория ден. Тя не ме понасяше, но така и не можах да разбера защо. Когато казах на съпруга си за това той също започна да се държи зле с мен. Не знам как се реших, но се прибрах при родителите си. Сега не съжалявам за това. Защо да оставам, след като дори съпругът ми не държеше на мен? Любовта, в която се кълнеш през цялото време, се оказва фалшива още на третия ден след сватбата. Опитах се да търпя, но не издържах...

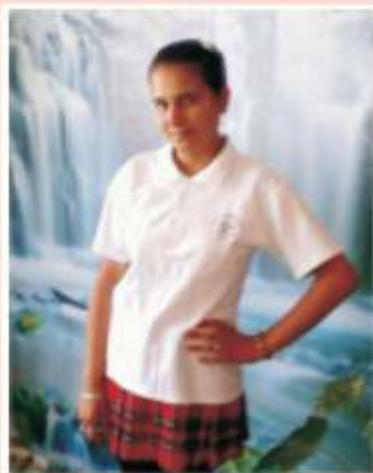
ЖЕНСКИ СЪДБИ

Изглежда да се омъжиш по любов е шантава работа, не като във филмите. Мислех че за любовта няма граници, ала любовта ми е била сляпа... може би - защото бях малка на години. С годините осъзнах, че съм направила голяма грешка, но времето не можем да върнем назад.

Сега съм много добре - работя в оранжерии в гр. Раковски и вземам 500 лв. заплата. Никой не може да ме командва, сега виждам живота си по различен начин. Никой не е в състояние да ме накара да се омъжа засега, когато човек е на тази възраст разсъждава по друг начин за живота. Въпреки, че нямам добро образование, на моите години човек е по-зрял и може да види любовта по друг начин. Аз съм доволна от живота си сега, имам си сериозен приятел и се чувствам спокойна. Радвам се, че не съм омъжена, сигурно щях да имам няколко деца и куп грижи.

Грешката, която направих аз, се повтаря от голяма част от момичетата в моя град. Моят апел към тях е да не вземат прибързани решения за женитба: на нас жените от една целувка ни омекват краката и си мислим че това е любовта, а след ден всичко се оказва само илюзия. Младите момичета не бива да се омъжват рано, те трябва първо да се образуват, да поживеят малко при родителите си и чак тогава да се омъжват, а и образованата жена е най-доброто нещо на света затова тези деца трябва да учат, а не да си мислят за женитба. Не повтаряйте моята грешка!

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Аз съм Мария Янкова Кривонозова, на 16 години. Уча в СОУ „Св. Климент Охридски“ в гр. Ракитово с профил „Технологичен туризъм“. В 10-ти клас съм, а 11-ти ще уча в САЩ. Явих се преди 10 месеца на един конкурс за обмен на ученици по програма YES. Преборих конкуренция от 1500 души в цяла България и сега съм финалист с още 8 деца от България за едногодишно обучение в САЩ, с осигурена стипендия.

Гордея се с постижението си и мисля, че много хора от моята общност могат да постигнат мечтите си, ако учат и се развиват, ако взимат правилните решения и се борят, за да постигнат, това което искат.

Избрах да не се омъжа рано, защото осъзнах, че ако това стане ще опропастя живота си, няма да бъда щастлива, няма да сбъдна мечтите си. Има много примери в ромския квартал, които съм наблюдавала и те са ми давали ясно да разбера, че ранната

женитба не е правилният път.

Аз мисля, че ранната женитба е една бариера, която не ти позволява да постигнеш повече, не ти дава възможност да погледнеш света от друг, различен ъгъл, ограничава развитието ти. Според мен ранният брак е грешка, която води след себе си много последствия, които са необратими.

Проект „Превенция на насилствените бракове“

е финансиран от Европейската Комисия по Програма ДАФНЕ III 2007-2013

JLS/2008/DAP3/AG/1298-30-CE-03124780080

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Аз съм Ешреф Исмаил Рустем и съм на 22 години, студентка съм 3-та година в Земеделски колеж гр. Пловдив и работя като здравен медиатор в Община Пещера. Аз избрах да уча и да се развивам, вместо да се омъжа рано, тъй като видях, че не това е алтернативата. Виждах моите приятелки и роднини как се измъчват на по 13-15 години с по 1-2 деца, с проблеми, по-големи от тях, докато аз продължавах образованието си след 8-ми клас. Тогава си дадох сметка – реших, че имам право на по-добър и по-качествен живот.

Естествено, не ми беше лесно да продължавам по-нагоре. Моите родители и близки ми казаха: “Няма смисъл да завършиш висше, попадия ли ще те направим? Ние сме цигани и никой няма да те взима на работа”.

Но аз им доказах, че не е така. С много труд и желание може да се постигне всичко, независимо какъв си – циганин, турчин, българин и т.н.

Сега всички “Те” ме подкрепят във всичко, което правя.

Проект „Превенция на насилствените бракове”

е финансиран от Европейската Комисия по Програма ДАФНЕ III 2007-2013

JLS/2008/DAP3/AG/1298-30-CE-03124780080

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Аз съм Гюлбахар Яшарова и съм на 19 години. Завърших средното си образование в ПГХВТ "Атанас Ченгелев" в гр. Пещера, специалност Икономист-мениджър, а от тази година съм приета в Аграрния университет в гр. Пловдив, със специалност Растителна биология. Реших да продължа образованието си, за да се развивам все повече и повече, тъй като това ще ми даде възможност за реализация в бъдеще време. Не одобрявам ранните бракове, поради факта, че не това е решението за по-добър живот.

Проект „Превенция на насилствените бракове”
е финансиран от Европейската Комисия по Програма ДАФНЕ III 2007-2013
JLS/2008/DAP3/AG/1298-30-CE-03124780080

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Причините, поради които ромите не се възприемат от околните, са най-вече проблемите в тяхната общност. Тези проблеми са ясни за всеки и това са: образованието, неграмотността, социалния статус, традициите. Отговорност за това носи училището, в което няма смесване на различните етноси и няма качествено образование, а ромските деца трудно биват възприети в смесените училища.

Фактите сочат, че в смесените училища децата стават по-образовани и искат да достигнат по-високо ниво на развитие, вместо да се замислят за брак. Основните проблеми в сегрегираните училища са много. Оказва се, че децата не са добре образовани, лишени са от вниманието на учителите, които пък нямат достатъчно опит в извън-класните занятия. Всички ние сме свидетели на този порочен кръг, който е свързан с ранните бракове при ромската общност.

Дали ако общността има шанса да общува повече с другите, това ще продължи? Разбира се, че не. Тогава всеки ще отвори сърцето си към другия и ще има разбирателство. Ако общуваме повече помежду си, ще обогатим представите си за света, ще бъдем по-уверени в себе си и всеки път ще правим нова крачка в живота си, за да вършим само добри дела.

Все по-неприемлива става идеята родителите да решават за кого ще се омъжат/оженят децата им: 52,2% от ромите не одобряват тази идея. В същото време 34,5% я приемат. 69,1% отхвърлят идеята за зестра.

Проект „Превенция на насилствените бракове”

е финансиран от Европейската Комисия по Програма ДАФНЕ III 2007-2013

JLS/2008/DAP3/AG/1298-30-CE-03124780080

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Казвам се Илиана и съм от град Враца. На 29 години съм, омъжена, имам три деца. От ромски произход съм. Искам да ви разкажа моята история. Бях в 8ми клас, когато си намерих приятел, както повечето момичета на моята възраст. Дълго време имахме връзка, докато не разбрах, че съм бременна. От там тръгнаха и моите трудности. Той ме постави пред дилемата да направя аборт и да останем заедно, или да се разделим. Въпреки, че ми беше много трудно и тежко да взема това решение, аз избрах да родя детето си и да го отгледам сама. Тогава бях едва в 9ти клас. Той наистина ме остави. Аз спрях да посещавам училище заради бременността си. Родих

прекрасно момиченце. Когато бебето ми беше на 7 месеца, се запознах със сегашния си съпруг. Той ме прие с детето, родих му още 2 деца. Сега отглеждаме заедно и трите си деца и сме щастливи, но осъзнавам грешката, която съм направила в непредпазливостта си, защото не мога да си намеря добра работа, тъй като нямам образование. В момента съм безработна. Имам две дъщери и много бих искала да им помогна да избегнат грешки като моите.

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Казвам се Берта Габор. Родена съм през 1951 година в село Сандоминик в Румъния. За първи път се омъжих, когато бях на 13 години, а първото си дете родих, когато бях на 15. Разведох се с първия си съпруг и се омъжих отново когато бях на 15 години. Родителите на втория ми съпруг бяха против нашия брак, поради факта че той имаше друга жена, но съпругът ми искаше мен и никоя друга. Затова в семейството имаше много проблеми. Трябваше да се преместим и да наемем апартамент. След две години неговите родители ни простиха и ние продължихме живота си заедно с тях, но с много трудности, а неразбирателствата помежду ни продължиха.

Имам осем деца. По време на брака ни мъжът ми много пъти ме е удрял, докато децата не пораснаха и не станаха достатъчно силни, за да ме защитават.

В нашата общност – Габори, има традиция да се крадат момичета. Момчетата оглеждат и казват, ако някое момиче им хареса, понеже е красиво и е от уважавано семейство, а после го открадват. Ние женим децата си на по 13-16 г. Дъщерите ми ги откраднаха, само една от тях попитаха иска ли да се омъжи. Ние бяхме съгласни, но казахме, че биха могли да почакаат още няколко години... Но те не можеха да чакат. След две седмици я откраднаха. Винаги съм казвала на децата си, че ако не се отнасят добре с тях, са добре дошли у дома.

Сега смятам, че дъщерите ми се омъжиха твърде млади. На възраст 12-13 години те се все още деца, които не знаят нищо за живота.

Проект „Превенция на насилствените бракове”

е финансиран от Европейската Комисия по Програма ДАФНЕ III 2007-2013

JLS/2008/DAP3/AG/1298-30-CE-03124780080

ЖЕНСКИ СЪДБИ

Аз съм Клара от Румъния. Родителите ми са ме обещали още когато съм била съвсем малка и трябваше да се омъжа и да се преместя при семейството на момчето, когато бях едва на 16 години, против волята ми.

В моята общност - „Габори”, момичетата обикновено учат до 2 или 4 клас, а момчетата – до 5 или 6 клас, защото на тази възраст вече ги смятат за зрели и достатъчно развити физически, за да работят, а посещаването на училище се счита за загуба на време. Родителите вземат решенията за брака и смятат, че репутацията на семейството е по-важна от желанията на децата.

Аз завърших 8 клас, но с много усилия, тъй като родителите ми не искаха да ходя на училище, но моите учители идваха в къщи и ги молеха да ми позволя да продължа образованието си. На училище ходех облечена в традиционни дрехи, с панталон под полата. Когато пристигнех в училище, свалях полата и оставах само с панталон.

След три годишен брак се разведох.

Сега имам син на година и три месеца и живея с родителите ми, които много ме подкрепят. Започнах и собствен бизнес.

Ще направя всичко, което е по силите ми, за да има синът ми свободата на избор какво да прави с живота си.

Проект „Превенция на насилствените бракове”

е финансиран от Европейската Комисия по Програма ДАФНЕ III 2007-2013

JLS/2008/DAP3/AG/1298-30-CE-03124780080

Проект „ПРЕВЕНЦИЯ НА РАННИТЕ/ НАСИЛСТВЕНИ БРАКОВЕ”

се реализира от Център за междуетнически диалог и толерантност „Амалипе” (водеща организация), Лига Про Европа – Румъния и Асоциация за социална подкрепа на младежта ARSIS – Гърция (партньори). Проектът е подкрепен от програма ДАФНЕ III 2007-2013 на Европейската комисия.

Целта на проекта е превенция и намаляване на ранните и насилствени бракове сред някои традиционни ромски групи в България, Румъния и Гърция чрез проучване на проблема, изграждане на многосекторна мрежа и партньорство между държавните институции, НПО и неформалните ромски лидери, кампании за повишаване на обществената чувствителност и работа с ромските семейства.

Дейностите по проекта включват:

Изследване на проблема с ранните и насилствени бракове: Тъй като до този момент не е провеждано целенасочено научно изследване на ранните бракове в ромска общност, а проектът се нуждае от достоверна информация по този въпрос, през първите месеци от реализацията на проекта беше извършено проучване на феномена „ранни бракове” в България, Румъния и Гърция.

Проект „Превенция на насилствените бракове”

е финансиран от Европейската Комисия по Програма ДАФНЕ III 2007-2013

JLS/2008/DAP3/AG/1298-30-CE-03124780080

Проучването от 2010 г. показва, че простото семейство (родители и техните невъзрастни деца) е основната форма на домакинство в ромската общност - такива са 50,9 % от всички ромски домакинства.

В изследването е включено социологическо проучване на брачните нагласи на ромите в България, преглед на законовата и институционална рамка свързани с проблема на територията и на трите държави, както и изследване на нагласите на теренните работници, което да предостави достоверна картина на състоянието на проблема, отношението на различните страни, имащи връзка с него и възможните пътища за решаването му;

Изграждане и тестване на пилотен модел за превенция на ранните/насилствени бракове: На базата на резултатите от проучването се тестват различни типове дейности за превенция на ранните/насилствени бракове. Моделът за превенция се базира на идеята, че общностната работа сред консервативните ромски групи и семейства трябва да бъде водеща при разрешаването на проблема, а не утежняването на административните наказания (което е доминираща тенденция понастоящем). Моделът се базира още на координираните съвместни действия на отговорните институции, НПО и неформалните ромски лидери за превенция на ранните бракове;

Публикуване на образователни материали: видео филм и брошури се изготвят на базата на проведеното изследване и резултатите от пилотния модел за превенция на ранните/ насилствени бракове;

Провеждане на кампании за повишаване на обществената чувствителност: В България, Румъния и Гърция е предвидено организиране на кампании за повишаване на обществената чувствителност относно феномена „ранни/ насилствени бракове” и необходимостта от преодоляването му. Кампаниите са насочени към основните фактори, работещи в ромска общност (НПО активисти, социални работници, учители, журналисти, служители на общинска администрация) и ще ги мотивират за реализацията на дейности, насочени към превенция на ранните/ насилствени бракове;

Заклучителна конференция за споделяне на успешни практики: Тя обобщава опита, натрупан в трите държави по време на изпълнението на проекта. Конференцията също така определя предложения за цялостна политика по въпроса на ранните бракове и тяхната превенция.

Проект „Превенция на насилствените бракове”
е финансиран от Европейската Комисия по Програма ДАФНЕ III 2007-2013
JLS/2008/DAP3/AG/1298-30-CE-03124780080

www.amalipe.com
www.romanibori.com

Настоящият документ е изготвен с финансовата помощ на Програма Дафне на Европейската комисия. Център Амалипе носи цялата отговорност за съдържанието на настоящия документ, и той при никакви обстоятелства не може да се приеме като официална позиция на Европейската комисия.”